

Βασικά σημεία ομιλίας του Γ. Ραγκούση, Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία, Βουλευτή β' Πειραιά στην Ολομέλεια για τον Προϋπολογισμό Έχετε συνυπαιτιότητα, συνευθύνη και συνενοχή γι' αυτήν την τραγωδία που ζει ο ελληνικός λαός. Η χώρα πλέον έχει μία κυβέρνηση μειωμένης εθνικής και κοινωνικής εμπιστοσύνης.

Σημεία από την ομιλία του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία, Γιάννη Ραγκούση, στην συζήτηση για τον προϋπολογισμό στην Ολομέλεια της Βουλής

Δεν θυμάμαι πόσες φορές στο παρελθόν έχει παρουσιαστεί αυτή η πολύ μεγάλη απόσταση ανάμεσα στον κυβερνητικό πολιτικό λόγο και την κοινωνία. Ίσως είναι από τις πιο ακραίες περιπτώσεις αυτό που παρατηρήθηκε αυτές τις μέρες. Ποιος έδωσε τον τόνο; Η κυβέρνηση και πρωτίστως ο Υπ. Οικονομικών.

Νομίζω ότι στιγματίστηκε ο πολιτικός κυβερνητικός λόγος αυτές τις ημέρες από το γεγονός ότι ο κ. Σταϊκούρας προσήλθε στην εθνική αντιπροσωπεία με μια επιχειρηματολογία εντελώς αναντίστοιχη με την κοινωνική και οικονομική πραγματικότητα.

Σε αυτή την τόσο δυστοπική χρονιά του 2020 που καλπάζει η ύφεση, που έχει φτάσει να υπερβαίνει το 10% και είναι βέβαιο ότι θα υπερβεί και αυτή τη πρόβλεψη το επόμενο διάστημα, ο υπουργός της κυβέρνησης Μητσοτάκη ήρθε εδώ και είπε στην αρχική του ομιλία ότι τον Σεπτέμβριο του 2020 η ανεργία είναι λιγότερη από τον Σεπτέμβριο του 2019, κατά 2,7 μονάδες από τον Σεπτέμβριο του 2018.

Σε μια οικονομική συγκυρία που καταρρέει η οικονομία, -10% ύφεση ίσον κατάρρευση, 18-20 δις χαμένα από την οικονομία- δεν είναι δυνατόν και επιστημονικά να ισχυρίζεται

κανείς ότι μέσα σε αυτές τις συνθήκες υπάρχει αύξηση της απασχόλησης, κι όμως αυτό το ισχυρίστηκε ο Υπ. Οικονομικών.

Όταν άκουσα τον κ. Σταϊκούρα μου θύμισε την ομιλία που είχε κάνει ο προκάτοχός του, ο κ. Αλογοσκούφης το 2008, πριν ξεσπάσει η οικονομική κρίση και η χρεοκοπία. Αν δείτε την ομιλία Αλογοσκούφη τον Δεκέμβριο του 2008 και διαβάσετε και την ομιλία Σταϊκούρα το 2020 θα βρείτε φοβερές ομοιότητες. Με μια όμως επισήμανση: ότι ο Αλογοσκούφης όταν έλεγε εκείνα τα ωραία, ήταν πριν ξεσπάσει αυτή η τραγωδία για τον ελληνικό λαό με τα μνημόνια, δεν είχε ακόμη ξεσπάσει η κρίση. Δεν είχε βγει στην επιφάνεια το τεράστιο δημοσιονομικό πρόβλημα της χώρας που τη βούλιαξε στη χρεοκοπία και τα μνημόνια. Ενώ τώρα αυτό έχει συμβεί, το γνωρίζουμε.

Έξω από την αίθουσα: μια τραγωδία για την κοινωνία. Στο υγειονομικό, οικονομικό και στο κοινωνικό επίπεδο. Έχουμε παράταση καραντίνας σε μια στιγμή που πια δεν ξέρω κατά πόσο υπάρχουν μερικά από τα ερωτήματα που ακόμη και σήμερα ίσως δεν πρέπει να συνεχίζουν να μας απασχολούν.

Συγκεκριμένα: δεν υπάρχει πια ερώτημα αν αυτό που ζει ο ελληνικός λαός είναι εντελώς επαχθές. Δεν υπάρχει πια ερώτημα πού οφείλεται αυτό.

Δεν υπάρχει πια ερώτημα στο αν είναι απλώς και μόνο αντικειμενικοί και υγειονομικοί λόγοι αυτής της τραγωδίας που ζει ο ελληνικός λαός ή υπάρχουν και υποκειμενικοί πολιτικοί λόγοι.

Και γιατί δεν υπάρχει αυτό το ερώτημα; Γιατί υπάρχουν δηλώσεις μέσα από την ίδια τη συμπολίτευση και την κυβερνητική παράταξη. Ο κ. Βαρτζόπουλος: «κακώς ανοίξαμε στο βαθμό που ανοίξαμε το καλοκαίρι». Ο κ. Γεωργιάδης: «πέσαμε έξω». Περιφερειάρχες και δήμαρχοι.

Όμως πάνω απ' όλους ο κ. Μητσοτάκης που τι είπε πριν από λίγες ημέρες στη συνέντευξη που έδωσε στον τηλεοπτικό σταθμό alpha επί λέξει: «το ξέραμε ότι θα επανέρθει-εννοεί ο κορωνοϊός-αλλά κάπου νομίζω ότι όλοι επαναπαυθήκαμε από την επιτυχία του πρώτου κύματος».

Ο Πρωθυπουργός της χώρας ως γνωστόν δεν είναι ούτε αρθρογράφος, ούτε δημοσιογράφος, ούτε καν βουλευτής και υπουργός.

Είναι ο επικεφαλής.

Αυτά τα λόγια όταν βγαίνουν από το στόμα του Πρωθυπουργού, το πρώτο που μπορεί να πει κανείς είναι μπράβο, ομολόγησε αυτό το οποίο είναι πραγματικό και ειλικρινές.

Όμως αυτό έχει συνέπειες.

Όταν ο Πρωθυπουργός αναγνωρίζει τον Νοέμβριο ότι εφησυχάσαμε και δεν αντιμετωπίσαμε όπως έπρεπε το δεύτερο κύμα,

τότε αυτομάτως λέει στον Έλληνα και την Ελληνίδα την απάντηση στο ερώτημα που αυτός έχει:

γιατί τα πληρώνω όλα αυτά;

Φταίει μόνο ο κορονοϊός;

Όχι.

Μετά από αυτή τη δήλωση του Μητσοτάκη έχει ομολογηθεί από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό της χώρας και την κυβέρνησή του συνυπαιτιότητα, συνευθύνη και συνενοχή για αυτό το δράμα που ζει ο ελληνικός λαός.

Αν δεν είχε εφησυχάσει ο Μητσοτάκης και η κυβέρνησή του δεν θα ήταν αυτά τα αποτελέσματα τα δραματικά για τον ελληνικό λαό και στο υγειονομικό επίπεδο και στο οικονομικό και κοινωνικό.

Αρα πια δεν υπάρχει το ερώτημα ούτε αν αυτό που ζει ο ελληνικός λαός είναι δραματικό, ούτε αν έχει συνευθύνη η κυβέρνηση στο βαθμό που της αντιστοιχεί για αυτά που ζει ο ελληνικός λαός.

Γιατί αυτά απαντήθηκαν.

Βέβαια, τίποτα στην πολιτική δεν είναι χωρίς αποτέλεσμα και χωρίς συνέπειες.

Η συνέπεια στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι βασικά μία:

ότι αυτή τη στιγμή στη χώρα υπάρχει μια κυβέρνηση μειωμένης κοινωνικής και εθνικής εμπιστοσύνης.

Και το χειρότερο από αυτό είναι ότι η χώρα έχει πλέον μια κυβέρνηση μειωμένης εθνικής και κοινωνικής εμπιστοσύνης, την ώρα που μπροστά της είναι τα δύσκολα.

Γιατί για την ελληνική κοινωνία και την Ελλάδα τα δύσκολα είναι μπροστά και στο υγειονομικό επίπεδο με τον κορονοϊό και στο οικονομικό επίπεδο με την ύφεση, την ανεργία, το κλείσιμο των καταστημάτων, την καταστροφή του παραγωγικού ιστού της χώρας, αλλά και στα εθνικά μας θέματα, όπως είναι η ελληνοτουρκική κρίση που βρίσκεται σε εξέλιξη.

Και δυστυχώς, ο ελληνικός λαός καλείται να ζηήσει τη διαχείριση όλων αυτών στην όξυνση, στην παρόξυνσή τους που θα γνωρίσουμε το επόμενο διάστημα στα χέρια ενός Πρωθυπουργού και μιας κυβέρνησης που έχουν ομολογήσει τη συνυπαιτιότητά τους για όλα τα δραματικά που συμβαίνουν και την ίδια στιγμή που έχουν καταστεί πλέον κυβέρνηση και Πρωθυπουργός μειωμένης εμπιστοσύνης.